

13.4x32.95	1	עמוד 30	ידיעות חיפה	18/09/2015	49746133-7
זנות בישראל - 21580					

25 שנה אני בזנות ורואה סביבי רק מוות

כך מספרת מריה שהידרדרה לזנות לאחר שעלתה ארצה עם משפחתה ולא הסתדרה מבחינה כלכלית ■ דליה, לעומתה, עברה התעללות מצד אביה ומשם הגיעה לזנות ■ על רקע התאבדות הזונה בתל-אביב לפני כחודשיים ועצרת המחאה "הזנות הורגת" שבאה בעקבותיה, מספרות שתי נשים שהיו עד לפני ארבעה חודשים חלק מהעולם האפל הזה, איך הגיעו אליו ואיך יצאו ממנו בעזרת הבית החם של אופק נשי

מאת טלי ליבמן

■ אילוסטרציה: פוטוליה

מאות בני אדם, רובן נשים, התכנסו לפני פחות מחודש בגן לונרון בתל-אביב, מול בית הבושת שבו נמצאה גופתה של ג', עוברת המקום שהתאבדה כשבוע ולפני, לעצרת זיכרון ומחאה שכותרתה "הזנות הורגת". האירוע נפתח בדקה דומייה לזכר 35 נשים ששמותיהן צוינו בראשי תיבות, וחלק מהמפגינות אף חסמו את הכביש. המפגינים קראו לרשויות החוק לפעול לסגירת המקום שלדבריהם, מוביל להתעללות ופגיעה בנשים. לפי נתוני המטה למאבק בסחר בנשים, כ-15 אלף נשים עוסקות בזנות בישראל.

בשבוע שעבר סגרה המשטרה בית בושת כמ"פרץ. בעקבות אירוע דקירה שאירע סמוך למקום ערך סגן מפקד מחוז החוף תת-ניצב ג'מאל חכרוש שימוע לבעלי המקום והוציא לו צו סגירה מינהלי. המקום נסגר ל-30 יום ולא תתאפשר הפעלתו על-ידי הבעלים הנוכחיים או כל בעלות אחרת.

כתבתנו פגשה השבוע שתי נשים שעסקו בזנות עד לפני כארבעה חודשים. אחת מהן היא מריה, שנשאבה לעולם הזנות אחרי שעלתה ארצה עם משפחתה ולא הצליחה להסתדר מבחינה כלכלית. חברתה לקחה אותה איתה לדירה דיסקרטית בעיר ומשם הכול התחיל ובהמשך הירדרה. "אם הייתי יודעת שאז, בגיל 24, אאבד את הבת שלי ואחרי מספר שנים בעלי יקפץ מהקומה ה-12 ואסתובב ברחובות כמו אחרונת ההומלסיות, הייתי בורחת כמו מאש מאותה דירה דיסקרטית".

"אם יצבעו את הגגות של בתי הבושת בצבע אדום ותסתכלי מלמעלה את תזדעזעי. כל המדינה תיראה אדומה", מגלה מריה, "25 שנה אני בזנות ורואה סביבי כל הזמן מוות ומוות וזנות ומות. אתם מדברים עכשיו על הזונה ששרפה את עצמה אבל אני אספר לך על הרבה זונות ששמו קץ לחייהן. רינה ששפכה על עצמה סולר ושרפה את עצמה. נטלי שחתכו לה את הגרון בתחנה המרכזית. חלי שזרקו אותה מהקומה השלישית. ויש עוד הרבה. אני לא בחרתי להיות זונה. אף אחת לא בחרת להיות זונה ואף אחת לא נשארת זונה מתוך בחירה. אילו רק מישוהו היה מושיט להן יד והיה מציל אותי, למשל, לא הייתי מגיעה למצב שהבת שלי תנתק לי את הטלפון. לא רציתי להיות זונה. אבל אני זונה. ובגלל זה את הבת שלי מנתקת לי שוב ושוב את הטלפון, כי פעם אחת חברה שלי לקחה אותה אליי ומה שהיא ראתה זה את אמא שלה זורקת בין פחי האשפה, שיכורה וכחולה ממכות ומ"סמים".

דליה נכנסה לעולם הזנות בעקבות חיים קשים שבהם חוותה אלימות קשה והתעללות נוראה מצד אביה. "הייתי חוטפת מכות על כל דבר", היא מספרת, "עם נעל, עם הגורה, עם כיסא, כל מה שבא לידיים של אבא שלי. הוא היה מקלל אותי ומעליב אותי ומשפיל אותי. עד שלא יכולתי יותר וברחתי. לא היה לי לאן ללכת. לא היה לי כסף. הגעתי לחברה והיא הציעה לי להיות נערת ליווי. משם הכול הירדרר".

"הייתי מגיעה למכון ליווי, היינו יושבות כמה

בנות, היה מגיע לקוח ובורר אותנו", מסבירה דליה איך עולם הזנות נראה מבפנים, "על אקט מלא היינו מקבלות 200 ש"ח וחצי מזה הלך לבעל הבית. היינו צריכות גם להשתתף בהוצאות של המכון. יש שתי משמרות. יום ולילה. במשמרת אחת יכלו להיות לי 20 גברים, אפילו 25 גברים. יום אחד אמרתי לבעל הבית, 'די אני לא יכולה יותר', אז הוא הציע לי לשתות אלכוהול כדי שלא ארגיש. התחלתי לשתות ואחרי האלכוהול באו הסמים ואחרי זה באו המכות. היו לקוחות שנתנו לי סטירות ומכות ובעיטות והעיפו אותי לקיר. אי-אפשר להתלונן, כי מה, תתלונני ותבוא המשטרה ומה תעשה? את הרי זונה! את ככיכול הבאת את זה על עצמך".

"הייתי חיה ומתה חיה ומתה", מבכה דליה את חייה הקודמים, "בכל פעם שנכנס גבר הייתי שורכת מנותקת מהגוף. באתי בשביל הכסף ויצאתי בלי כסף. אין כסף בזנות כי כל הכסף הולך על אלכוהול וסמים שינתקו אותך מהמציאות הנוראית הזאת. אין לך מושג כמה זונות יש. ואני אומרת לך, כולן לא רוצות להיות זונות. אף לא אחת מהן. כולן צריכות שיצילו אותן, כולן רוצות לצאת מזה, אבל אם אין מי שיושיט את היד החמה הן לא יוכלו לצאת".

גם מריה וגם דליה עזבו את הזנות לפני ארבעה חודשים והגיעו מקום מבטחים שנקרא אופק נשי. המקום ממוקם במקום כלשהו ברחבי העיר וכל אישה באשר היא יכולה להגיע לשער לצלצל בפעמון. השער ייפתח ותחכה לה ארוחה חמה, מיטה חמה ויד מושטת וחמה.